

SCRISOARE CIRCULARĂ

Octombrie 2019

Salutări din inimă tuturor fraților și surorilor din întreaga lume în Numele DOMNULUI Isus Hristos, cu Cuvântul din Apoc. 1:1-3:

„Descoperirea lui Isus Hristos pe care i-a dat-o Dumnezeu, ca să arate robilor Săi lucrurile care au să se întâmple în curând. Și le-a făcut-o cunoscut, trimițând, prin îngerul Său, la robul Său Ioan

care a mărturisit despre Cuvântul lui Dumnezeu și despre mărturia lui Isus Hristos și a spus tot ce a văzut.

Ferice de cine citește și de cei ce ascultă cuvintele acestei prorocii și păesc lucrurile scrise în ea! Căci vremea este aproape!”.

În Apoc. 22 citim:

„Și îngerul mi-a zis: «Aceste cuvinte sunt vrednice de crezare și adevărate». Și DOMNUL Dumnezeu duhurilor prorocilor a trimis pe îngerul Său să arate robilor Săi lucrurile care au să se întâmple în curând.

«Și iată, Eu vin curând! – Ferice de cel ce păzește cuvintele prorociei din cartea aceasta!»”.

Așa cum am citit în primul verset din primul capitol, DOMNUL a trimis pe îngerul Său la Ioan pe insula Patmos ca să descopere toate lucrurile **robilor Lui**. Un accent deosebit este pus pe „**Cuvântul lui Dumnezeu**”, „**mărturia lui Isus Hristos**” și „**cuvintele prorociei**”. Este foarte important să luăm seama la fiecare Cuvânt scris în Sfânta Scriptură. În ultimul capitol găsim încă o dată cuvintele: „...*să arate robilor Săi lucrurile care au să se întâmple în curând*”.

În capitolul 22, DOMNUL nostru a spus de două ori: „**Iată, Eu vin curând**” (vers. 7+12). A doua venire a lui Hristos – adică, revenirea

lui Isus Hristos - este cea mai importantă temă pentru noi.

De aceea, în această Scrisoare circulară nu este vorba despre multe teme referitoare la prorociile timpului de sfârșit, ci îndeosebi este vorba despre iminența celei de a doua veniri a lui Hristos. La prima Sa venire s-a ridicat Ioan Botezătorul ca glas al celui ce strigă în pustiu (Isa. 40:3), prin mesajul căruia a fost pregătit un popor pentru DOMNUL. Astfel a prezis îngerul aceasta tatălui său Zaharia:

„El va întoarce pe mulți din fiii lui Israel la DOMNUL Dumnezeu lor.

Va merge înaintea lui Dumnezeu, în duhul și puterea lui Ilie, ca să întoarcă inimile părinților la copii și pe cei neascultători la umblarea în înțelepciunea celor neprihăniți, ca să gătească DOMNULUI un norod bine pregătit pentru El” (Luca 1:16-17).

Noul Testament începe cu împlinirea făgăduințelor din Vechiul Testament și acest fapt rămâne valabil până la sfârșitul timpului. Pavel ne-a lăsat-o în acest fel:

„Pavel, rob al lui Isus Hristos, chemat să fie apostol, pus deoparte ca să vestească Evanghelia lui Dumnezeu,

pe care o făgăduise mai înainte prin prorocii Săi în Sfintele Scripturi” (Rom. 1:1-2).

Acum vrem să știm ce făgăduințe se împlinesc în timpul nostru. Cine a avut o chemare și trimitere directă în timpul nostru? Conform voii lui Dumnezeu care nu se schimbă și în concordanță cu făgăduința Lui, cine ar trebui să vestească mesajul acum, înaintea celei de a doua veniri a lui Hristos?

Din 11 iunie 1933 au trecut 86 de ani de când DOMNUL cel credincios a dat fratelui Branham însărcinarea deosebită de a aduce mesajul care premerge a doua venire a lui Hristos. Omul lui Dumnezeu a stat în fluviul Ohio și a botezat, la fel cum a botezat Ioan în râul Iordan. Când Ioan L-a botezat pe Isus, un glas a răsunat din cer (Mat. 3:17).

Fratele Branham a auzit aceste cuvinte răsunând din cer și vorbindu-i: „Privește în sus! Privește în sus!” Și iată, norul supranatural

de lumină a coborât, vizibil pentru toți cei prezenți și el a auzit cuvintele pe care noi le-am citat adesea. Din cele 21 de citate în care el s-a referit la acest eveniment, redăm din nou următoarele trei pentru a accentua formularea exactă a însărcinării divine: **„Așa cum l-am trimis pe Ioan Botezătorul să premergea prima venire a lui Hristos, la fel mesajul tău va premerge a doua venire, în întreaga lume”**. (14 iulie 1963).

„Poate că nu eu o voi face, dar acest mesaj Îl va prezenta lumii pe Isus Hristos. «Căci așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis să premergea prima venire, la fel mesajul va premerge a doua venire»...Eu știu că o va face. Mesajul va merge mai departe”. (29 decembrie 1963)

„Un glas a spus: «Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis să premergea prima venire a lui Hristos, la fel mesajul tău va premerge a doua Lui venire, în întreaga lume»” (19 februarie 1965).

S-o spunem încă o dată: supranaturalul a avut loc atunci când a sosit vremea primei veniri a lui Hristos. Îngerul Gavril a anunțat nașterea lui Ioan Botezătorul (Luca 1:11-20). Șase luni mai târziu, el a venit la Maria și a anunțat nașterea Răscumpărătorului (Luca 1:26-38).

Ne întărește în credință să știm ce a făcut Dumnezeu credincios în timpul nostru: 11 iunie 1933 a fost ziua pe care a hotărât-o Dumnezeu ca să anunțe mesajul pentru ultima perioadă de timp dinaintea revenirii făgăduite a lui Isus Hristos. Nu este nevoie acum să intrăm din nou în toate detaliile; am făcut-o de repetate ori în precedentele scrisori circulare.

Slujba prorocului făgăduit din Mal. 4:5, Mat. 17:11 și Mar. 9:12 este o realitate trăită. Prin vestirea lui au fost făcute cunoscut toate învățăturile biblice, de fapt întreg planul lui Dumnezeu până la descoperirea celor șapte peceți inclusiv.

În 24 decembrie 1965, Dumnezeu credincios l-a chemat la Sine pe robul și prorocul Lui pentru că slujba sa fusese în mod evident încheiată. De atunci, mesajul curat al Cuvântului a fost purtat în toată lumea conform voii lui Dumnezeu.

Certificatul legământului

La dedicarea Templului, „*Preoții au dus chivotul legământului DOMNULUI la locul lui,..., în Locul Preasfânt, sub aripile heruvimilor*” (2 Cr. 5:7).

Solomon a subliniat importanța **chivotului legământului**: „*Am așezat în ea chivotul, în care este legământul DOMNULUI, legământul pe care l-a făcut El cu copiii lui Israel*” (2 Cr. 6:11).

În rugăciunea de dedicare, sub inspirația Duhului Sfânt, Solomon a spus: „*Bindecuvântat să fie DOMNUL, Dumnezeul lui Israel care a vorbit cu gura Sa tatălui meu, David, și a împlinit prin puterea Sa...*” (2 Cr. 6:4).

El a subliniat că s-a împlinit tot ceea ce făgăduise DOMNUL prin viu grai: „*Astfel, Ți-ai ținut cuvântul dat robului Tău David, tatăl meu; și ce ai spus cu gura Ta îplinești astăzi prin puterea Ta.*”

Acum, DOAMNE Dumnezeul lui Israel, ține făgăduința pe care ai făcut-o tatălui meu, David, când ai zis: «Niciodată nu vei fi lipsit înaintea Mea de un urmaș care să șadă pe scaunul de domnie al lui Israel, numai fiii tăi să ia seama la calea lor și să meargă în Legea Mea, cum ai mers tu înaintea Mea»” (2 Cr. 6:15-16). EL veghează **asupra tuturor făgăduințelor** pe care le-a dat DOMNUL în Cuvântul Său ca să îplinească ceea ce a făgăduit El (2 Cor. 1:20-22).

În Noul Testament, Dumnezeu a făcut un legământ nou. Noul Testament este certificatul care atestă înființarea Bisericii. DOMNUL Însuși a spus: „*Eu voi zidi biserica Mea și porțile locuinței morților nu o vor birui*” (Mat. 16:18).

DOMNUL a confirmat noul legământ cu cuvintele: „*Căci acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou, care se varsă pentru mulți, spre iertarea păcatelor*” (Mat. 26:28).

Rugăciunea noastră este: „O, DOAMNE, adu-Ți aminte de legământul pe care l-ai făcut cu noi, de sângele pe l-ai vărsat pentru noi, de făgăduințele pe care ni le-ai dat și dă-ne viața Ta veșnică”.

Făgăduințele date prin viu grai de DOMNUL au fost scrise apoi

de apostolii Săi. **Înființarea Bisericii** (Fapte 2) a avut loc prin revărsarea Duhului Sfânt. În prima sa predică ținută sub directă inspirație a Duhului Sfânt, Petru a arătat modelul pe care trebuie să-l urmeze Biserica, valabil pentru întreaga perioadă a Noului Testament: „*«Pocăiți-vă», le-a zis Petru, «și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh. Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema DOMNUL Dumnezeu nostru»*” (Fapte 2:38-39). În cartea Faptelor și în epistole ne-a fost lăsat tot ceea ce a fost rânduit ca învățătură și practică pentru Biserică.

Făgăduința dată Bisericii pentru timpul dinaintea revenirii lui Hristos este aceasta: „*Este adevărat că trebuie să vină întâi Ilie și să așeze din nou toate lucrurile*” (Mat. 17:11, Mar. 9:12a). Înainte ca DOMNUL nostru să poată reveni și să-Și ia Biserica Miresă la El, trebuie ca în Biserică să fie reșezate fiecare învățătură biblică și o viață sfântă plăcută lui Dumnezeu, care include botezul cu Duhul Sfânt, darurile Duhului și roadele Duhului. Cu adevărat, totul trebuie să fie readus în starea corectă, așa cum a fost la început; aceasta este făgăduința dată prin viu grai de Mântuitorul nostru și care ne-a rămas nouă în scris în Matei 17:11 și Marcu 9:12.

Așa cum a strâns Ilie poporul lui Israel cel împrăștiat, pe muntele Carmel, a luat 12 pietre și a rezidit altarul lui Dumnezeu, la fel Ilie al timpului nostru a așezat pe sfeșnic învățătura celor 12 apostoli, a rezidit temelie străveche a apostolilor și prorocilor (Ef. 2:20) și astfel poporul lui Dumnezeu, împrăștiat prin toate religiile și denomițiile este chemat înapoi la Dumnezeu, la adevărata credință de la început.

Porunca acestui ceas este: „*De aceea: «Ieșiți din mijlocul lor și despărțiți-vă de ei, zice DOMNUL; nu vă atingeți de ce este necurat, și vă voi primi. Eu vă voi fi Tată, și voi Îmi veți fi fii și fiice», zice DOMNUL cel Atotputernic*” (2 Cor. 6:17-18).

Cei ce găsesc acum har înaintea lui Dumnezeu vor accepta și vor crede ceea ce este scris în Noul Testament ca **document de temelie**. Cine este din Dumnezeu crede ceea ce a făgăduit Dumnezeu Bisericii nou-testamentare.

O avertizare serioasă: nimănui nu-i este permis să adauge ceva la **certificatul desăvârșit al noului legământ**, scris până la Apoc. 22 inclusiv sau să scoată ceva din el. AȘA VORBEȘTE DOMNUL: „...dacă va **adăuga** cineva ceva la ele, Dumnezeu îi va adăuga urgiile scrise în cartea aceasta. Și, dacă **scoate** cineva ceva din cuvintele cărții acestei prorocii, îi va scoate Dumnezeu partea lui de la pomul vieții și din cetatea sfântă...” (Apoc. 22:18-19).

Apostolul Petru, sub călăuzirea Duhului Sfânt, a trebuit să scrie de asemenea următoarele: „**Și avem cuvântul prorociei făcut și mai tare; la care bine faceți că luați aminte, ca la o lumină care strălucește într-un loc întunecos, până se va crăpa de ziuă și va răsări luceafărul de dimineață în inimile voastre. Fiindcă mai întâi de toate, să știți că nicio prorocie din Scriptură nu se tâlcuiește singură**” (2 Pet. 1:19-20).

O evoluție tragică

De la plecarea Acasă a omului lui Dumnezeu, William Branham, din decembrie 1965, pe de-o parte, are loc continuarea vestirii adevăratului mesaj al Cuvântului, iar pe de altă parte, fanaticii religioși au răspândit interpretări și erezii și încă o fac. Unele dintre ele vor fi amintite aici.

S-a început cu interpretarea citatelor din predicile fratelui Branham spunându-se că în anul 1977 se va încheia totul și va avea loc răpirea. Au urmat alte interpretări, cum ar fi:

1. că va avea loc învierea și că atunci prorocul își va încheia slujba într-un cort timp de 30 până la 40 de zile.
2. că Răscumpărătorul ar fi părăsit scaunul harului în 1963 atunci când a avut loc deschiderea pecetilor și a coborât ca să-i revendice pe ai Săi.
3. că DOMNUL a coborât deja odată cu strigătul mesajului.
4. că nunta Miresei cu Mirele are loc acum și că ospățul de nuntă va avea loc mai târziu în cer.
5. că cele șapte tunete aduc credința de răpire și că șapte bărbați vor vesti cu putere ce au spus cele șapte tunete.

6. că Îngerul legământului din Apoc. 10 ar fi coborât pe pământ în timpul vieții prorocului.
7. că William Branham a fost glasul celui de al șaptelea înger din Apoc. 10:7 pentru că el s-a referit adesea la acest verset.
8. iar mai nou, că el a fost de fapt glasul lui Dumnezeu pe care toți ar trebui să-l asculte de pe benzi.
9. că odată cu fratele Branham s-a încheiat totul pentru Biserică pentru că el însuși a premers a doua venire a lui Hristos.

Cu toate acestea, el a accentuat deja în 12 ianuarie 1961: **„Mesajul este cel ce va premerge a doua venire a lui Hristos. Aceasta a spus-o Îngerul DOMNULUI”**.

Lista ereziilor și a interpretărilor ar putea fi continuată. Este de neconceput ce răspândesc oamenii ca „mesaj” prin răstălmăcirea citatelor prorocului, oameni care nu au primit o însărcinare divină! Tuturor celor ce neagă revenirea în trup a lui Hristos le este adresat pasajul foarte important din 2 Ioan 7: **„Căci în lume s-au răspândit mulți amăgitori, care nu mărturisesc că Isus Hristos vine în trup (Luca 24:51, Fapte 1:9-11, 1 Cor. 15:39-58, 1 Tes. 4:13-17). Iată amăgitorul, iată Antihristul!”**.

La o examinare mai atentă, ereziile îl au ca subiect pe Branham și ce a spus el – dar niciodată nu Îl au pe Isus Hristos sau ce spune Biblia. Fiecare erezie a adus o nouă despărțire deși toți cei ce le răspândesc se referă la proroc! Ei au înțeles greșit multe lucruri din cauză că nu s-au întors la Biblie ca fiind cea dintâi și cea din urmă autoritate. Predicatorii care s-au ridicat de la sine nici nu se deranjează să-și verifice afirmațiile lor cu Biblia. Fratele Branham a fost în principal un evanghelist și un proroc și în smerenia sa a spus adesea, chiar de 21 de ori: „Eu nu sunt un învățător...”, dar a accentuat avertizarea: „Nu primiți nimic ce nu este scris în Biblie”. De 60 de ani traduc predicile sale și de aceea le cunosc bine.

În rândurile de rugăciune el vedea în viziuni detalii privitoare la bolnavii care stăteau înaintea lui: îi era descoperit ce fel de boală aveau ei, adesea chiar numele și adresa unde locuiau. Prin darul profetic care

acționa în slujba sa, el a putut spune de repetate ori: „AȘA VORBESTE DOMNUL: tu ești vindecat”. De multe ori vindecarea avea loc imediat. Am fost martor ocular al acestei slujbe în adunările sale din Germania în 1955 și mai târziu în SUA. Aceeași slujbă îndeplinită de DOMNUL nostru (Ioan 5:19) s-a repetat în timpul nostru. Mulțumire lui Dumnezeu pentru această slujbă unică pe care am avut privilegiul s-o trăiesc personal!

Dar așa cum prorocia din Vechiul Testament a putut fi rânduie în mod divin doar în evangheliile și epistolele Noului Testament, la fel tot ceea ce cuprinde mesajul cu privire la învățătură trebuie adus acum în contextul și legăturile scripturale. De exemplu, fratele Branham a citat de 258 de ori textul din Zah. 14:7, „...spre seară se va arăta lumina...”, doar pentru că era foarte important pentru el că acum, în seara zilei mântuirii, înainte să cadă întunericul de la miezul nopții, întreaga lumină a Cuvântului descoperit strălucește încă o dată. Oricine citește întreg capitolul va afla că **acolo este vorba despre începutul Împărăției de o mie de ani, atunci când DOMNUL Dumnezeu va pune picioarele Sale pe muntele Măslinilor** (vers. 4). În versetul 9 se spune: „**Și DOMNUL va fi Împărat peste tot pământul. În ziua aceea, DOMNUL va fi singurul DOMN, și Numele Lui va fi singurul Nume**”.

La fel este și cu mult citatul verset din Luca 17:30: „**Tot așa va fi și în ziua când Se va arăta Fiul omului**”. Oricine vrea să cunoască exact la ce se referă cu adevărat versetul 30 trebuie să citească mai întâi versetul 24: „*Căci, cum iese fulgerul și luminează de la o margine a cerului până la cealaltă, așa va fi și Fiul omului în ziua Sa*” și apoi să continue cu citirea până la versetul 36. **Răspunsul corect se găsește întotdeauna în Cuvântul însuși.** În versetele 34-36 este spus cu claritate ce se va întâmpla atunci: „...în noaptea aceea, doi inși vor fi în același pat, unul va fi luat, și altul va fi lăsat; două femei vor măcina împreună: una va fi luată, și alta va fi lăsată”. Cu toții știm când se va întâmpla aceasta: la răpire.

Apocalipsa 10 a avut, evident, o semnificație deosebită pentru fratele Branham. El s-a referit la acest verset de 86 de ori. Dar și în

acest caz trebuie să se citească întreg capitolul până la sfârșit și apoi capitolul 11 pentru a se înțelege exact de unde aparține fiecare lucru.

În martie 1962 fratele Branham a avut bine-cunoscuta viziune despre apariția norului supranatural și despre depozitarea hranei. El a vorbit despre această viziune în predica din 1 aprilie 1962.

În decembrie 1962, el mi-a spus ce i-a fost arătat și ce i-a fost spus în acea viziune: „Când consiliul local va măsura și va lărgi strada pe care stai, iar gardul casei tale va fi așezat pe peluză, atunci trebuie să te muți în Arizona”.

În decembrie 1962 am văzut cu ochii mei gardul așezat pe peluză și fratele Branham mi-a spus: „Eu trebuie să împachetez și să mă mut cu familia la Tucson, Arizona”. De aceea m-a rugat el să predic în locul lui la Los Angeles și Oakland, California.

Este foarte cunoscută relatarea fratelui Branham din 24 aprilie 1965 cu privire la lucrurile care s-au întâmplat în 28 februarie 1963: a izbucnit o furtună puternică care a îndoit vârfurile copacilor; un cutremur a zguduit întreaga regiune și au răsunat șapte detunături puternice. Norul supranatural s-a coborât peste munte. Acolo i-a fost spus să se întoarcă la Jeffersonville pentru că cele șapte peceti urmau să fie deschise. Mai târziu am vizitat personal acea zonă aflată la 40 de mile depărtare de Tucson și am văzut copacii cu vârfurile îndoite și stâncile care s-au prăvălit de pe munte.

Fratele Branham a mai făcut referire la această întâmplare deosebită în predica sa din 24 martie 1963 despre a șaptea pecete, atunci când a bătut cu pumnul în amvon de șapte ori și a spus: „Cele șapte tunete au fost atât de puternice!” El a menționat de repetate ori aceste șapte detunături pentru că ele au răsunat în legătură cu deschiderea pecetilor.

În predicile fratelui Branham sunt unele lucruri greu de înțeles despre cele șapte tunete, a treia tragere, viziunea cortului, etc. dar noi trebuie să le lăsăm așa cum sunt și să nu le răstălmăcim spre pierzarea noastră. Petru a spus deja aceasta cu referire la epistolele lui Pavel (2 Petru 3:16). Slujba fratelui Branham este în trecut, dar mesajul ne arată calea în timpul prezent, până la revenirea lui Hristos.

Capitolele din cartea Apocalipsei

Haideți să privim încă o dată capitolele din cartea Apocalipsei.

În **capitolul 1**, avem minunata introducere în cartea Apocalipsei.

În **capitolele 2 și 3**, găsim scrisorile adresate celor șapte biserici din epocile respective și în fiecare din ele biruitorilor le este dată o făgăduință dar și o avertizare: „*Cine are urechi să asculte ce zice bisericilor Duhul...*”.

În **al patrulea capitol**, glasul din cer îi strigă lui Ioan: „*«Suie-te aici, și-ți voi arăta ce are să se întâmple după aceste lucruri!» Numaidecât am fost răpit în Duhul. Și iată că în cer era pus un scaun de domnie, și pe scaunul acesta de domnie ședea Cineva*”(vers. 1-2). Al patrulea capitol se încheie cu lauda și închinarea adusă de cei 24 de bătrâni și de cele 4 făpturi vii: „*Vrednic ești DOAMNE și Dumnezeul nostru, să primești slava, cinstea și puterea, căci Tu ai făcut toate lucrurile și prin voia Ta stau în ființă și au fost făcute!*”(vers. 11).

Capitolul 5 începe astfel: „*Apoi am văzut în mâna dreaptă a Celui ce ședea pe scaunul de domnie o carte scrisă pe dinăuntru și pe din afară, pecetluită cu șapte peceți*”. Mergem direct la versetul 5: „*Și unul din bătrâni mi-a zis: «Nu plânge; iată că Leul din seminția lui Iuda, Rădăcina lui David, a biruit ca să deschidă cartea și cele șapte peceți ale ei»*”.

La deschiderea cărții pecetluite răsună lauda: „*Și cântau o cântare nouă și ziceau: «Vrednic ești Tu să iei cartea și să-i rupi pecețile: căci ai fost junghiat și ai răscumpărat pentru Dumnezeu, cu sângele Tău, oameni din orice seminție, de orice limbă, din orice norod și de orice neam»... M-am uitat, și, împrejurul scaunului de domnie, în jurul făpturilor vii și în jurul bătrânilor, am auzit glasul multor îngeri. Numărul lor era de zece mii de ori zece mii și mii de mii. Ei ziceau cu glas tare: «Vrednic este Mielul, care a fost junghiat, să primească puterea, bogăția, înțelepciunea, tăria, cinstea, slava și lauda!»*”(Apoc. 5:9+11-12).

Capitolul 6 începe în felul următor: „*Când a rupt Mielul cea dintâi din cele șapte peceți, m-am uitat și am auzit pe una din cele*

patru făpturi vii zicând cu un glas ca de tunet: «Vino și vezi!»”. Putem citi ce se întâmplă atunci când Mielul deschide primele patru peceti (vers. 1-8). A cincea pecete îi arată pe martirii evrei care cer răzbunare. Când Mielul deschide a șasea pecete, putem citi: *„Când a rupt Mielul pecetea a șasea, m-am uitat și iată că s-a făcut un mare cutremur de pământ. Soarele s-a făcut negru ca un sac de păr, luna s-a făcut toată ca sângele, și stelele au căzut din cer pe pământ, cum cad smochinele verzi din pom...”* (vers. 12-13).

În **capitolul 7** are loc mai întâi pecetluirea celor 144.000 din cele 12 seminții ale lui Israel. Aceasta se va petrece după răpire, sub slujba celor doi proroci.

De la versetul 9, Ioan vede o gloată care nu se putea număra, din orice neam și din orice seminție, care vine din necazul cel mare și stă înaintea scaunului de domnie. Capitolul se încheie cu cuvintele: *„Căci Mielul, care stă în mijlocul scaunului de domnie, va fi Păstorul lor, îi va duce la izvoarele apelor vieții, și Dumnezeu va șterge orice lacrimă din ochii lor”* (vers. 17).

În **capitolul 8**, Mielul deschide a șaptea pecete și s-a făcut tăcere în cer timp de o jumătate de ceas. După aceea, cei șapte îngeri își primesc trâmbițele: *„Și am văzut pe cei șapte îngeri, care stau înaintea lui Dumnezeu; și li s-au dat șapte trâmbițe”* (vers. 2).

În versetul 6 ni se spune: *„Și cei șapte îngeri care aveau cele șapte trâmbițe s-au pregătit să sune din ele”*.

Începând cu versetul 7 găsim descrierea lucrurilor care se vor întâmpla pe pământ în timpul trâmbițelor de judecată:

- Prima trâmbiță – Apoc. 8:7:
A treia parte a pământului a fost ars.
- A doua trâmbiță – Apoc. 8:8-9:
A treia parte din mare s-a făcut sânge.
- A treia trâmbiță – Apoc. 8:10-11:
A treia parte din ape s-au prefăcut în pelin.
- A patra trâmbiță – Apoc. 8:12

A treia parte din soare, lună și stele este întunecată.

- A cincea trâmbiță – Apoc. 9:1-12:
Cinci luni de plăgi groaznice lovesc oamenii care nu au pecetea lui Dumnezeu.
- A șasea trâmbiță – Apoc. 9:13-21:
Cei patru îngeri legați la fluviul Eufrat sunt dezlegați și omoară a treia parte din omenire.

În **capitolul 8** ni se spune ce se întâmplă pe pământ în timpul primelor patru judecăți aduse prin îngerii cu trâmbițe. **Capitolul 9:1-12** descrie ce fel de plăgi vor veni peste oameni atunci când sună a cincea trâmbiță. Începând cu versetul 13 avem descrierea lucrurilor care se întâmplă atunci când al șaselea înger sună din trâmbiță.

În **capitolul 10:7** găsim **anunțul** cu privire la ceea ce se va întâmpla atunci când al șaptelea înger sună din trâmbiță, iar apoi în **Apoc. 11:15** este **evenimentul propriu-zis**: „*Îngerul al șaptelea a sunat din trâmbiță. Și în cer s-au auzit glasuri puternice, care ziceau: «Împărăția lumii a trecut în mâinile DOMNULUI nostru și ale Hristosului Său. Și El va împărăși în vecii vecilor»*”.

Toate trâmbițele de judecată sunt turnate asupra pământului în timpul necazului celui mare, mai exact în ultimii 3 ani și jumătate dinaintea începerii Împărăției de o mie de ani, perioadă la sfârșitul căreia vor fi vărsate și potirele mâniei (Apoc. 16). Pentru primii 3 ani și jumătate este asigurată protecția conform versetului: „*Nu vătămați pământul, nici marea, nici copacii, până nu vom pune pecetea pe fruntea slujitorilor Dumnezeului nostru!*” (Apoc. 7:3).

Cine are urechi de auzit, să asculte: fratele Branham s-a referit la Apoc. 10:7 de exact 33 de ori, **dar de fiecare dată el a vorbit despre „taine”**. Fratele Branham a aplicat Apoc. 10:7 pentru slujba lui pentru că el a fost îngerul celei de a șaptea biserici prin care toate tainele au fost descoperite, de la primul până la ultimul capitol al Bibliei. Toate tainele ne-au fost descoperite.

Apoc. 10:7 rămâne, totuși, la singular. În aceasta constă diferența. „*Ci, că în zilele în care îngerul al șaptelea va suna din*

trâmbița lui, se va sfârși taina lui Dumnezeu (nu „multe taine”), *după vestea bună vestită de El robilor Săi, prorocilor*”. Hristos este taina lui Dumnezeu descoperită: „*Pentru ca să li se îmbărbăteze inimile, să fie uniți în dragoste și să capete toate bogățiile plinătății de pricepere, ca să cunoască taina lui Dumnezeu Tatăl, adică pe Hristos, în care sunt ascunse toate comorile înțelepciunii și ale științei*” (Col. 2:2-3).

Mahrama este încă peste Israel, dar **evreii vor ajunge și ei să cunoască taina descoperirii lui Dumnezeu în Hristos, care ajunge astfel la încheiere** (2 Cor. 3:13-16, Zah. 12:10).

Noi trebuie să citim Apoc. 10 cu respect. Rămâne adevărat că nicio prorocie din Scriptură nu admite vreo interpretare personală. Totul se petrece în ordinea în care este scris: Îngerul legământului coboară și ca proprietar de drept pune picioarele Sale pe mare și pe pământ. Apoi El va răcni ca Leul din seminția lui Iuda: „*Și a strigat cu glas tare, cum răcnește un leu. Când a strigat el, cele șapte tunete au făcut să se audă glasurile lor. Și, când au făcut cele șapte tunete să se audă glasurile lor, eram gata să mă apuc să scriu; și am auzit din cer un glas care zicea: «Pecetluiește ce au spus cele șapte tunete, și nu scrie ce au spus!»*” (Apoc. 10:3-4). După aceasta Își începe El domnia în Împărăția de o mie de ani.

O observație importantă: în martie 1963 fratele Branham a vorbit despre ceea ce a văzut și a auzit Ioan. Dar niciunul din acele lucruri nu s-au întâmplat cu adevărat în 1963; a fost doar o relatare a lucrurilor care i-au fost descoperite cu privire la ceea ce scrisese Ioan în mod amănunțit. Aceste lucruri ni le-a încredințat el și nouă. Amin.

AȘA VORBEȘTE DOMNUL în sfântul Său Cuvânt: Cele șapte tunete își fac auzite glasurile lor atunci când DOMNUL coboară ca Înger al legământului.

Doar atunci își vor face auzite glasurile lor cele șapte tunete! Așa este scris în documentul divin al veșnicului testament. Tot ceea ce se vestește în timpul nostru ca descoperire a celor șapte tunete nu este altceva decât minciuni și înșelăciuni.

În duminică Paștelui din 22 aprilie 2019, în Goiania, Brazilia, au venit la adunare mulți credincioși din întreaga țară

Adunarea din România, sâmbătă, 22 iunie 2019.

„O fotografie din Zurich, duminică, 28 iulie 2019.

„Și îngerul pe care-l văzusem stând în picioare pe mare și pe pământ și-a ridicat mâna dreaptă spre cer și **a jurat pe Cel ce este viu în vecii vecilor, care a făcut cerul și lucrurile din el, pământul și lucrurile de pe el, marea și lucrurile din ea, că nu va mai fi nicio zăbavă, ci, că în zilele zilele în care îngerul al șaptelea va suna din trâmbița lui, se va sfârși taina lui Dumnezeu...**” (Apoc.10:5-7).

Atunci se împlinește Mal. 3:1 partea a doua pentru Israel, poporul legământului: „«...Și deodată va intra în Templul Său DOMNUL pe care-L căutați: **Solul legământului pe care-L doriți; iată că vine**» – zice DOMNUL oștirilor”. În prorocul Daniel este prezis că din acel moment mai rămân 3 ani și jumătate: „Și am auzit pe omul acela îmbrăcat în haine de in, care stătea deasupra apelor râului; el și-a ridicat spre ceruri mâna dreaptă și mâna stângă și a jurat pe Cel ce trăiește veșnic că **va mai fi o vreme, două vremuri și o jumătate de vreme și că toate aceste lucruri se vor sfârși când puterea poporului sfânt va fi zdrobită de tot**” (Dan. 12:7). Amin.

Împlinirea prorociei cade exact la mijlocul ultimei săptămâni. (Dan. 9:24-27). O, cât de precis, cât de scump este Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu!

Proroc și om

Trebuie spus cu toată claritatea: în acea zi din 1981, când în Jeffersonville William Branham a fost declarat a fi „**Glasul lui Dumnezeu**” prin referirea la Apoc. 10:7, s-a întâmplat același lucru ca în grădina Eden. Fratele Branham a accentuat de multe ori aceasta: adăugarea unui singur cuvânt la Cuvântul lui Dumnezeu de către șarpe pe care acesta l-a strecurat în discuția cu Eva a adus căderea! Aici a fost răstălmăcit un întreg verset. Ceea ce este scris în Apoc. 10:7 a fost aplicat pentru fratele Branham și această răstălmăcire este crezută de către toți cei ce disprețuiesc Cuvântul lui Dumnezeu.

William Branham a fost un om ca Ilie și ca noi toți. Oricine crede că el este glasul lui Dumnezeu, crede că el este Dumnezeu - și aceasta este blasfemie și idolatrie! Glasul lui Dumnezeu este Cuvântul lui Dumnezeu și nu un om muritor!

Haideți să privim latura sa umană: fratelui Branham îi plăcea vânătoarea și pescuitul; el spunea adesea unele istorisiri înainte de predică. El a fost soț și tată. Pe 21 aprilie 1957, la începutul unei predici el a arătat spre fiica lui, Rebecca și a spus: „Acolo șade fetița mea. Într-o zi și ea va fi o prorociță”. Dar ceea ce a lipsit aici a fost „AȘA VORBEȘTE DOMNUL”. Fiica lui a trăit și a murit fără să fie o prorociță.

În 29 noiembrie 1959, fratele Branham a spus la începutul predicii sale, „Iosif, fiul meu, tu ești un proroc. Aceasta este rugăciunea mea”. Din nou lipsește „AȘA VORBEȘTE DOMNUL”. Dumnezeu nu a făgăduit în Cuvântul Său un alt proroc – nici un al optulea mesager.

În 8 iulie 1962, fratele Branham a spus, „Și astfel aștept acel timp deosebit când mă voi duce odată în Israel să le duc evanghelia”.

În 11 iulie 1965, el a spus: „...slujba mea în Africa nu s-a încheiat”.

În 15 august 1965, el a spus: „Voi trece încă o dată pe această cărare”.

În 27 noiembrie 1965, el a spus: „Eu nu voi muri...” – și doar o lună mai târziu, în 24 decembrie 1965 el a fost chemat Acasă!

El era într-o mare așteptare a lucrării finale a lui Dumnezeu – la fel cum suntem și noi astăzi – și a pus în legătură cu aceasta cele șapte tunete, „a treia tragere” și viziunea cortului.

Ar putea fi scrisă o întreagă listă cu afirmații pe care le-a făcut fratele Branham ca ființă umană, afirmații care în mod regretabil au fost considerate de către falșii învățători ca fiind AȘA VORBEȘTE DOMNUL și răspândite ca atare. Dar pe noi ne interesează numai ceea ce a vestit fratele Branham ca mesaj bazat pe Cuvânt. Oricine citește sau ascultă predicile sale fără să interpreteze ceva va fi încă mult binecuvântat.

Dar pentru că noi suntem atât de aproape de sfârșit, grâul trebuie separat de neghină. Fiecare trebuie să se decidă dacă vrea să creadă Cuvântul original sau o interpretare.

Se împlinește: „...pentru că n-au primit dragostea adevărului... Dumnezeu le trimite o lucrare de rătăcire” (2 Tes. 2:10-11).

Să ne întoarcem încă o dată la citatele redată la început. **Fratele Branham a accentuat că nu el, ci mesajul va premerge a doua venire a lui Hristos.**

La o conferință în Dallas, Texas în 12 iunie 1958, la sfârșitul discuției noastre, fratele Branham mi-a spus: „Frate Frank, tu te vei întoarce în Germania cu acest mesaj”.

În 15 ianuarie 1963, într-o predică el a spus: „Mesajul va merge la o altă națiune...”.

După deschiderea pecetilor, fratele Branham nu a mai predicat în nicio altă țară. Abia după înmormântarea sa din aprilie 1966 mesajul a fost purtat în toată lumea. Dar chiar acest lucru este negat de cei ce-L disprețuiesc pe Dumnezeu.

A devenit evident că toți cei ce cred ereziile îl resping și pe purtătorul mesajului care a fost însărcinat de Dumnezeu. Ei participă la defăimarea și calomnierea care au fost mult răspândite după lovitura devastatoare dată de Satan în 1979. Aici Satan a folosit aceeași metodă ca la Eva, semănând îndoiala cu privire la chemarea divină. „I-a vorbit DOMNUL cu adevărat?” Da, Satan a inventat cele mai urâte acuzații împotriva robului lui Dumnezeu cu scopul de a distruge încrederea credincioșilor în chemarea divină și să distrugă și biserica locală. Toți cei amăgiți cred minciunile satanice. Ei nu cred că DOMNUL a vorbit cu adevărat robului Său și i-a dat instrucțiuni înainte și chiar și după 1979.

Fie ca DOMNUL cel credincios să dea har astfel ca toți cei rătăciți să găsească drumul înapoi după cei 40 de ani în pustie și împreună să trăim prin harul Său pregătirea noastră în credință și ascultare. Aici se împlinește că cei aleși nu pot fi înșelați. Fecioarele nechibzuite nu vor veni până când nu va cădea ploaia târzie și până când DOMNUL Dumnezeu va confirma Cuvântul Său în mijlocul fecioarelor înțelepte. Atunci ele vor spune: „Dați-ne din untdelemnul vostru”. Dar atunci va fi prea târziu. Ele vor sta în fața unei uși închise și vor bate. Acest Cuvânt este încă valabil: „ASTĂZI DACĂ AUZIȚI

GLASUL SĂU...!” Nu vă împietriți inimile atunci când Dumnezeu vorbește!

Mărturia unui rob al lui Dumnezeu

„Noi însă suntem din Dumnezeu; cine cunoaște pe Dumnezeu ne ascultă; cine nu este din Dumnezeu nu ne ascultă. Prin aceasta cunoaștem Duhul adevărului și duhul rătăcirii” (1 Ioan 4:6).

Dumnezeu a așezat cele cinci slujbe în Biserica Sa:

„Și El a dat pe unii apostoli; pe alții, proroci; pe alții, evangheliști; pe alții, păstori și învățători” (Ef. 4:11).

Dar atunci când este vorba despre o însărcinare care este în legătură cu planul de mântuire, este scris cuvântul „rob”. Chiar și DOMNUL și Mântuitorul nostru a fost numit „Rob”.

*„Iată **Robul** Meu, pe care-L sprijin, Alesul Meu, în care Își găsește plăcere sufletul Meu. Am pus Duhul Meu peste El; El va vesti neamurilor judecata”* (Isa. 42:1).

*„Va vedea rodul muncii sufletului Lui și Se va înviora. Prin cunoștința Lui, **Robul** Meu cel neprihănit va pune pe mulți oameni într-o stare după voia lui Dumnezeu și va lua asupra Lui povara nelegiuirilor lor”* (Isa. 53:11).

*„Iată **Robul** Meu pe care L-am ales, Preaiubitul Meu, în care sufletul Meu își găsește plăcerea. Voi pune Duhul Meu peste El, și va vesti Neamurilor judecata”* (Mat. 12:18).

Prorocii erau și ei numiți „robi”: *„Nu, DOMNUL Dumnezeu nu face nimic fără să-și descopere taina Sa **slujitorilor** (robilor) Săi proroci* (Amos 3:7).

Pavel, chemat să fie apostol, se prezintă pe sine ca „rob” chiar de la prima sa epistolă: *„Pavel, **rob** al lui Isus Hristos, chemat să fie apostol, pus deoparte ca să vestească **Evanghelia lui Dumnezeu**”* (Rom. 1:1). Apostolii Petru și Iacov, la fel și Iuda, fratele lui Iacov, se prezintă ca robi:

*„Iacov, **rob** al lui Dumnezeu și al **DOMNULUI** Isus Hristos...”* (Iac. 1:1).

„Simon Petru, **rob** și apostol al lui Isus Hristos...” (2 Pet. 1:1).

„Iuda, **rob** al lui Isus Hristos...” (Iuda 1:1).

Am mărturisit de multe ori despre trăirile supranaturale pe care DOMNUL cel credincios mi le-a acordat prin harul Său începând cu anul 1962. Chiar de la prima mea chemare de luni, 2 aprilie 1962, DOMNUL mi s-a adresat de trei ori cu „robul Meu”: „**Robul Meu**, timpul tău pentru acest oraș se va încheia în curând. Te voi trimite în alte orașe să propovăduiești Cuvântul Meu...”.

Și: „**Robul Meu**, va veni timpul când ei te vor asculta...”.

Și: „**Robul Meu**, nu înființa biserici locale și nu publica o carte de cântări”.

Cele două cuvinte „**rob**” și „**trimit**” sunt de cea mai mare importanță pentru o chemare.

Și în trăirile următoare, când DOMNUL mi-a dat instrucțiuni, El mi s-a adresat întotdeauna cu „**robul Meu**”. Unul din cele mai importante lucruri pentru mine a fost ceea ce mi-a spus DOMNUL cel credincios într-o duminică, în 19 septembrie 1976: „**Robul Meu**, te-am rânduit conform Matei 24, versetele 45-47 ca să dai hrana la vremea hotărâtă”. Niciodată până atunci nu observasem în mod special aceste versete: „*Care este deci robul credincios și înțelept pe care l-a pus stăpânul său peste ceata (peste slugile sale – în lb. germana și în alte traduceri nu apare cuvântul „ceată”- n.tr.), slugilor sale, ca să le dea hrana la vremea hotărâtă? Ferice de robul acela pe care stăpânul său, la venirea lui, îl va găsi făcând așa! Adevărat vă spun că îl va pune peste toate averile sale*”.

A fost pentru prima dată când am înțeles pe deplin ce a vrut să-mi spună fratele Branham, printre alte lucruri, în 3 decembrie 1962: „Frate Frank, așteaptă cu distribuirea hranei până când vei primi și restul acesteia”. Noi primeam deja predicile sale înregistrate pe benzi încă din septembrie 1958. În 24 martie 1963, chiar la începutul predicii sale despre a șaptea pecete, el a spus: „**Și dacă vă amintiți o viziune de-acum un an despre hrana care trebuia depozitată în acest loc**”. Iar la sfârșitul predicii el afirmă că „**Acum hrana este depozitată**”.

Am tradus predicile fratelui Branham în limba germană și în ultimii 54 de ani, de la plecarea prorocului, am distribuit tuturor slujitorilor hrana duhovnicească pe care a depozitat-o fratele Branham. Masa DOMNULUI este îmbelșugat pregătită.

În martie 1980, în Marsilia, atunci când DOMNUL mi-a poruncit să citesc 2 Timotei 4, versetele 1-5, El mi s-a adresat din nou cu „robul Meu...”. Eu mi-am luat imediat Biblia și am citit pasajul așa cum mi s-a poruncit: „*Te rog fierbinte, înaintea lui Dumnezeu și înaintea lui Hristos Isus, care are să judece viii și morții, și pentru arătarea și Împărăția Sa: **propovăduiește Cuvântul**, stăruie asupra lui la timp și nelatimp, muștră, ceartă, îndeamnă cu toată blândețea și învățătura. Căci va veni vremea când oamenii nu vor putea să sufere învățătura sănătoasă; ci îi vor gădila urechile să audă lucruri plăcute și își vor da învățători după poftele lor. Își vor întoarce urechea de la adevăr și se vor îndrepta spre istorisiri închipuite. **Dar tu fii treaz în toate lucrurile, rabdă suferințele, fă lucrul unui evanghelist și împlinește-ți bine slujba**”.*

Pe cât de sigur mi-a poruncit El să distribui hrana duhovnicească, pe atât de sigur trebuie ca eu, din însărcinarea Lui, să predic fără compromis scumpul și sfântul Său Cuvânt. Această slujbă este biblică, la fel cum a fost slujba fratelui Branham și este legată inseparabil de ea ca parte a planului de mântuire.

Fie ca toți să înțeleagă că acele cuvinte serioase adresate de Pavel lui Timotei în 2 Tim. 4:1-3 sunt și astăzi valabile pentru toți cei ce predică Cuvântul lui Dumnezeu.

Nu eu, ci DOMNUL Însuși a mărturisit de repetate ori în această privință. Cei ce resping slujba robului credincios (Mat. 24:45-47) vor asculta toate interpretările prezentate de un rob rău (Mat. 24:48-51). Mai întâi DOMNUL a semănat sămânța bună, dar imediat după El a venit vrăjmașul și a semănat sămânța rea (Mat. 13:24-25 și vers. 37-39).

Dumnezeul Atotputernic și Atotștiutor a rânduit totul în mod minunat. Acum se descoperă cine și ce suntem. Fecioarele nechibzuite vor crede interpretările și vor urma un om. Fecioarele înțelepte se

bucură de continuarea slujbei și cred doar ceea ce este scris în Cuvânt, pentru că ele sunt în mod biblic Mireasa Cuvântului.

De aceea DOMNUL a spus: „*Adevărat, adevărat vă spun că cine primește pe acela pe care-l trimit Eu, pe Mine Mă primește; și cine Mă primește pe Mine primește pe Cel ce M-a trimis pe Mine*” (Ioan 13:20).

Oricine primește pe cel trimis de Dumnezeu va fi în legătură cu Dumnezeu; oricine îl respinge se va rătăci. Așa cum fratele Branham și-a dus la îndeplinire însărcinarea ca un adevărat rob și proroc al lui Dumnezeu, la fel eu, ca rob al lui Hristos, ca unul care a fost trimis, am îndeplinit însărcinarea până la capătul pământului. Dar și eu sunt doar un om, și, așa cum a spus fratele Branham despre sine, „un păcătos salvat prin har”. Însă prin slujba de învățător pe care mi-a dat-o DOMNUL cel credincios, toate lucrurile au fost așezate în rânduiala lor biblică. Ceea ce contează acum este participarea la ceea ce face Dumnezeu în prezent.

Închei această parte cu Tit 1:2-3: „...în nădejdea vieții veșnice, făgăduite mai înainte de veșniciei de Dumnezeu, care nu poate să mintă, ci și-a descoperit Cuvântul la vremea Lui, prin propovăduirea care mi-a fost încredințată, după porunca lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru...”.

„Strânge poporul la Mine...”

Ei vin din est și din vest
Ei vin din nord și din sud

Cu adâncă recunoștință privesc în urmă la toți anii în care am fost în stare să fac călătoriile misionare lunare și am putut să predic în multe orașe din 165 de țări ale lumii. Ajuns la vârsta de 85 de ani îmi dau seama că lucrurile nu mai pot continua în acest fel pentru că totul s-a diminuat: vederea, auzul, mersul; cu adevărat, întreg trupul a fost afectat.

Am făcut tot ceea ce mi-a poruncit DOMNUL să fac. După trecerea din viață a fratelui Branham am purtat mesajul în întreaga lume; am pus la dispoziția fraților slujitori și a tuturor credincioșilor

hrana duhovnicească care fusese depozitată. Deja în 1963, imediat după ce fratele Branham a predicat despre peceți, am fost călăuzit să scriu și să public ceea ce a devenit important pentru mine din Cuvântul lui Dumnezeu. În toți acești ani am scris de mână peste 3000 de pagini de manuscris care au fost tipărite apoi ca broșuri, cărți și scrisori circulare. Așa cum apostolii au rânduit corect în Noul Testament numeroasele exprimări din Vechiul Testament, la fel am putut eu să așez în rânduiala corectă în Cuvânt toate spusele fratelui Branham, chiar și pe acelea care sunt greu de înțeles. Mulțumire lui Dumnezeu pentru aceasta.

Deși nu mai pot călători ca în anii trecuți, DOMNUL Dumnezeu a făcut în așa fel ca toți credincioșii din toată lumea să poată avea parte de vestire. Adunările care au loc în Centrul Misionar în primul sfârșit de săptămână al fiecărei luni sunt transmise în direct prin Internet în toată lumea, fiind traduse în 15 limbi. De fiecare dată vedem până la zece mii de conectări utilizate de persoane individuale, familii și întregi comunități de pe toate continentele pentru a urmări serviciile. Toate predicile pot fi vizionate oricând și pe pagina noastră de start www.freie-volksmission.de și de asemenea pe canalul de YouTube „FreieVolksmission”.

La adunările lunare din ultima duminică a lunii și cele din Krefeld iau parte întotdeauna un număr important de credincioși. Dacă includem toate încăperile, și anume auditoriul principal, balconul, sala de mese, cele două camere pentru copii și sala pentru școala duminicală atunci avem în total 1.130 de locuri disponibile și acestea sunt ocupate aproape în totalitate în primul sfârșit de săptămână. Amos 8:11 este împlinit înaintea ochilor noștri: *„Iată, vin zile, zice DOMNUL Dumnezeu, când voi trimite foamete în țară, nu foamete de pâine, nici sete de apă, ci foamete și sete după **auzirea cuvintelor DOMNULUI**”*.

Dumnezeu s-a îngrijit pentru toate: terenul de 10.000 de metri pătrați pe care s-au putut construi biserica, clădirile Misiunii, tipografia și încăperea pentru trimiterile poștale. Intrarea principală și ieșirea din Centrul Misionar sunt deschise zi și noapte. Pe tot parcursul celor 60 de ani în acest loc n-a fost expus niciun program și nu s-a cerut niciodată nici o donație. Nu s-a colectat niciodată vreun dar ca jertfă sau

zeciuală. De la început și până astăzi toate broșurile, CD-urile, DVD-urile etc. sunt trimise gratuit.

Cu această ocazie doresc să mulțumesc din toată inima tuturor fraților și surorilor care susțin cu credincioșie lucrarea lui Dumnezeu. Unii pun darurile lor în cutia cu daruri de bunăvoie; alții fac transferuri în contul Misiunii. Doresc să adresez încă o dată mulțumiri deosebite tuturor în Numele DOMNULUI Isus Hristos.

Faptul că mulți credincioși din toată Europa și din alte țări călătoresc până aici este o mărturie că aleșii pun Împărăția lui Dumnezeu pe primul loc și vin aici cu dorința de a avea o nouă trăire cu Dumnezeu. Cu adevărat se va împlini că DOMNUL Își va încheia lucrarea Sa de răscumpărare printr-o mișcare puternică a Duhului Sfânt. Noi credem că ceea ce este scris în Rom. 9:28 se va împlini în curând: **„Căci DOMNUL va împlini pe deplin și repede pe pământ Cuvântul Lui”** („Căci DOMNUL Își va împlini Cuvântul Lui pe pământ, lăsând să se întâmple în mod sigur lucrurile, lovitură după lovitură - lb. germana). Lui singur I se cuvine toată slava.

Rugăciunea mea este ca Mireasa Mielului, care a fost chemată afară, separată, curățată și sfințită prin mesajul pentru acest timp, să fie pecetluită cu Duhul Sfânt, după cum este scris: *„Și voi, după ce ați auzit Cuvântul adevărului (Evanghelia mântuirii voastre), ați crezut în El și ați fost pecetluiți cu Duhul Sfânt care fusese făgădui”* (Ef. 1:13).

Va deveni adevărat: *„Să ne bucurăm, să ne înveselim și să-I dăm slavă! Căci a venit nunta Mielului; soția Lui s-a pregătit”* (Apoc. 19:7).

„Și Duhul și Mireasa zic: „Vino!”, și cine aude să zică: „Vino!”, și celui ce îi este sete să vină; cine vrea să ia apa vieții fără plată!” (Apoc. 22:17). Amin.

Din însărcinarea Lui,

Bro. Frank

Dacă sunteți interesați să primiți literatura noastră,
puteți scrie la adresa de mai jos:

Mission Center
P.O. Box 100707
47707 Krefeld
Germany

De asemenea, puteți urmări pe Internet întâlnirile noastre
lunare din primul sfârșit de săptămână al fiecărei luni:

Sâmbătă seara, la ora 20:15 (ora României)
Duminică dimineața la ora 10:45 (ora României).

Predicile pot fi ascultate în cincisprezece limbi.

Să aveți parte de ceea ce face Dumnezeu în prezent conform planului
Său de mântuire!

Homepage: <http://www.freie-volksmission.de>

E-mail: volksmission@gmx.de

© de autorul și editorul E. Frank

